

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quid ea sit? parag. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

a Urban. VIII. Apof. fic. Lege etiam Bul. lam Greg. XIII. c. de eadem hac re. b Carena l. mox ci. tando. c De lugo de Sacr. d. 18. n. 14. dicens hac esse verio. rem sen. tentiam, citat qas Suar. lego iteru The. faur. de poenis Ec. clestasticis. V. Absol. vo. c. 1. d Leander de poen. Tr. 5. disp. 11. q. 6. e In Tr. de Irreg. ubi de irreg. ex prava ordinis usurpatione. f Gasp. Hur. d. 2. de irregul. diff. 1. n. 5. g Carena de Off. In. quisi. p. 2. Tir. 11. §. 3. h Seelles de Inquisi. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6.

2. Et quidem Urbanus a VIII. addidit com. mittentem hoc crimen; hoc est absolventem peccata, ut etiam celebrantem Missam sine Sacerdotio, si complevit aetatis annum vigesimam, debere dari Curiae Sæculari, ut debitis poenis puniatur.

3. Nota quatuor. Primò, in Hispanica, at. que aded in Sicula Inquisitione non solere b poenam mortis imponi, sed alias mitiores po. nas, etiam si completè, id est, audiendo pecca. ta, & ea absolvendo. Sacramentum hoc ab ejusmodi non Sacerdote administratum fuerit.

4. Secundò nota, hunc non Sacerdotem, sic delinquentem, fieri irregularem, immò, si de. lictum notorium sit, etiam infamem ex Delu. dicens hac go. c Sed irregularitatem hanc negat Lean. der, d quia non est jure expressa. Verùm ego cum distinctione loquor, ut fusè alibi e de. tentiam, ac Laicum omnino ab irregularitate libero, non verò Clericum, saltem quoad ef. fectum.

5. Tertiò nota. Si non Sacerdos nequa. quam se fingat Sacerdotem, nec velit usurpare officium Sacerdotis, sed ut merus Laicus, pu. tans v. g. se Laicum, (ut certè aliqui ex vulgo V. Absol. vo. c. 1. ut docet cum Gaspare. Hurtado f Delugo de poen. Tr. 5. disp. 11. q. 6. quia ad hanc irregularitatem incurendam e In Tr. de Irreg. ubi de irreg. ex prava ordinis usurpatione. f Gasp. Hur. d. 2. de irregul. diff. 1. n. 5. g Carena de Off. In. quisi. p. 2. Tir. 11. §. 3. h Seelles de Inquisi. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6.) idem videretur consequenter dicendum quo. ad alias poenas) requiritur, quod non Ordina. rius exercent illum actum absolvendi, tan. quam Ordinatus.

6. Quattò, Quid si quis non Sacerdos in. cipiat audire Confessionem, sed non confe. rat Absolutionem, incidetne in prædictas poenas?

Respondeo, vel agis, an hic sit denuntian. dus Inquisitori? vel agis, an sit poena mortis condennandus? Si de primò, consentiant Ca. rina g & Seelles h debere denunciari, puniri. que poena saltem extraordinaria, quia ad idem quisi. p. 2. Tribunal spectat cognoscere de crimine con. Tir. 11. §. 3. summato, & de attentato. Si de secundo. Se. h Seelles de Inquisi. tionis lib. 1. p. Reg. 12. 6. lles l. c. cum Soufa, & Freira affirmant, esse poena mortis puniendum, ubi non adest Hi. spanicæ Inquisitionis mitigatio, quam modo indicavimus. Carena autem l. c. cum Rodri. quez Acunna, & Santarello id negant. Utrâ.

que sententia probabilis est, sed probabilior hæc secunda, quia cum agitur de poenis, stri. ctior est legum interpretatio facienda. At qui solum audit peccata, & non absolvit, non di. citur strictè, & propriè administrare Sacra. mentum poenitentiae.

CAPUT IV.

De Jurisdictione Necessaria ad absolvendum.

§. I.

Quid ea sit?

1. Jurisdictio in communi ex Azone. Est potestas de publico introducta, cum neces. sitate Juris dicendi, vel æquitatis statuenda. Seu clarius. Est potestas di. endi jus, & proferendi sententiam, absolvendo à delicto, vel imponendo poenam.

2. In nostro igitur casu Jurisdictio est po. testas data à legitimo Superiore (quis ille sit dicitur §. 3.) alicui Sacerdoti, per quam tan. quam in suos subditos possit dictus Sacerdos reducere in actum eam potestatem absolven. di à culpis, & poenitentias injungendi, quam habet in Ordine Sacerdotii.

3. Hanc Jurisdictionem, quam potestatem Clavium appellare solemus, esse ad absolven. dum necessariam, atque aded nequaquam valere Absolutionem sine illa, nimis disertè docet i Trid. Id autem rectè CHRISTUS DO. minus instituit, quia hoc Sacramentum Po. nitentiae conveniens fuit, ut exerceretur per modum Judicii, in quo non valet sententia, nisi à Judice Jurisdictionem habente feratur. Considero igitur ego potestatem Ordinis esse, tanquam gradum Doctoratus, per quem fit homo habilis in actu primo ad exercen. dum Officium Judicis, potestatem verò Ju. risdictionis (addita approbatione, de qua in cap. sequenti) esse perinde, ac Munus ipsum Ju. dicis datam à Superiore, per quod fit in actu secundo Judex, habens jus judicandi, id est, vel absolvendi, vel puniendi. Lege Suar. h aliosque. Sac. q. 16

4. Porro ex eo, quod Jurisdictio est ne. cessaria, sequitur, Sacerdotem simplicem, id est eum, cui nondum collata est, nulliter absolvere.

At

5. Respondeo, In jure suspendi ab officio, id est, à Confessionibus, & à celebratione Missæ, Per suspensionem ferendam, a non vero lata sententiæ. Non fieri irregularem, merito docet Delugo, b quia irregularitas (adde) & aliæ pœnæ cap. præcedenti dictæ, sunt contra non Sacerdotem, at hic, de quo loquimur, jam Sacerdos est.

§. II.

In quonam consistat ordinaria jurisdictio absolvendi à peccatis?

1. Non obstantibus in præcedenti §. explicatis, tres sunt casus, in quibus simplex Sacerdos ob solvere ritè potest. Primus, si ad ipsum accedat pœnitens solis peccatis venialibus laborans. Secundus, si ad eundem accedat, habens sola mortalia, alias legitime directè absoluta. Tertius, si urgeat necessitas ea, quam infra latè explicabimus.

Hanc tertiam potestatem concessit ex communi sententiâ simplici Sacerdoti pia Mater Ecclesia. Secundam vero, & primam, licet Vasq. c contendat datam illi esse immediatè à Christo Domino in Ordinatione Sacerdotis, atque adeò esse hanc potestatem irribitam in potestate Ordinis, tamen probabilissimum d est, eam dari ab Ecclesia, nam propterea potest illam tollere Summus Pontifex, non verò inferior Prælati, cum ea sit concessa à Superiorum omnium.

2. At verò loquentes absolute de Jurisdictione Absolvendi à mortalibus, de qua deinceps sermo semper erit, Primò eam in Summo Pontifice pro toto orbe residere, & quidem à nullo limitabilem, quia illam accepit à Christo Domino, nimis stolidus esset, qui negaret.

3. Secundò, Episcopus in sua Diocesi habet etiam Jurisdictionem Ordinariam, & quidem verosimilius immediatè à Summo Pontifice.

4. Tertio, Parochus in sua Parochia. Vide num. 13.

5. Quarto, Abbates, Prioresque proprium territorium habentes, gaudent etiam Jurisdictione quasi Episcopali in illo territorio. Huc item reducuntur Cardinales in Ecclesiis sui Tituli.

Tamburinus de Sacramentis.

6. Quintò, Legati, seu Nuncios Apostolici in sua Provincia.

7. Sextò, Prælati Regulares in suos subditos, puta Generalis Provincialis, Superior localis.

8. Septimò, Archiepiscopus in Diocesi sui Suffraganei, sed solùm e quando eam actu e Suar. d. 25. de Pœn. visitat, quare tunc solùm poterit audire Confessiones, sicuti, & assistere Matrimonii subditorum sui suffraganei. Quando autem actu n. 13. Barb. de non visitat, solùm tunc poterit, quando in jure Barb. de stè suffraganeus Episcopus absolutionem denegaret. p. p. Tit. 4. nu. 47.

9. Octavò, Vicarius Generalis Episcopi habet etiam Jurisdictionem ordinariam, non solum pro foro externo, sed etiam pro foro sacramentali, hoc est, in administratione Sacramentorum, sed vivente suo Episcopo dicitur taxat; nam eo mortuo, vel amoto ab officio, vel ejus jurisdictione suspensa per censuras, cessat, vel suspenditur, & Vicarii jurisdictione.

10. Nonò denique, Vicarius Capituli, se de Vacante, eandem jurisdictionem habet, quia Capitulum succedit Episcopo in omni eo, quod spectat ad jurisdictionem.

An prædicti Vicarii Episcoporum, vel Capituli hanc jurisdictionem, ut & ad casus reservatos, habeant ex concessione Generali Vicariatus? dicam h infra.

11. Vicarios foraneos nulla ejusmodi jurisdictione gaudere, te non ignorare puto, licet etiam, nec Abbatissam pro suis Monialibus, nam hæc non habet propriam jurisdictionem, sed solùm domesticam gubernationem, ut rectè notat Thomas Hurtadus. i

An prædicti suam hanc ordinariam jurisdictionem possint aliis delegare?

12. Prædicti omnes, & sint Sacerdotes, possunt suis Ministrare Sacramentum Pœnitentiæ, & item possunt, etiam si Sacerdotes non sint, aliis Sacerdotibus suam potestatem delegare. Regula enim generalis est, eum, qui potestatem habet ordinariam, eandem posse aliis delegare.

13. Dices. Ergo Parochus poterit dare licentiam simplici Sacerdoti, ut ministrat suis Parochianis hoc Sacramentum. Respondeo? Nego consequentiam, nam ad hoc Sacra-

H men-

a Lege Theol. de pœn. Eccl. de pœn. p. 2. V. Absol. c. 2. b Delugo de pœn. d. 15. n. 14. fins.

c Vasq. de Pœn. g. 93. art. 1. d. 6. Delugo de Pœn. d. 18. n. 4. c. 49. Coninck de Pœn. d. 8. n. 17. Hurad. de Pœn. d. 10. diff. 10.

ar. d. de Pa. sec. 3. minck sacr. h. ub. 2. orsa de v. q. 16. 2. ugo de d. 15. 2.

e Suar. d. 25. de Pœn. nit. sec. 1. n. 13. Barb. de Pœn. Ep. p. p. Tit. 4. nu. 47. f Barb. l. c. g nu. 24. g Sanchez l. c. matr. d. 29. h Infra in Tr. de cœn. sib. refer. vatis. c. 10. §. unico, à nu. 9. i Th. Hurt. l. mox citando n. marginali 2022.